

Daria Zawiałow, Malinowy Chrusniak

Zdejmij z siebie płaszcz
Ładnie, proszę cię
Chcę zobaczyć całą gamę złości w kości
i chcę poczuć z tobą tlen

Zjedzmy malin garść
Można się w nich kłaść
Chcę rozebrać cię z twych nieprzyjemności
Każda cząstkę cię brać

Blask pali nas
Kurczy, kurczy się czas
Złość zaciera ślad
Zdejmij z siebie płaszcz

W dreszczach topię się
Lawa pod skórą podsycą ogień
Nie chce wyjść z ciebie, wyjść
Brak już oddechu
Spadamy sobie
Na policzkach pot
Oczy jak łuna kolorem świecą
Nie chcesz wyjść, ze mnie wyjść
Nim ślepia ponuro w cieniu zbledną

Zdejmij z siebie płaszcz
Ten ostatni raz
Piromańskim śmiechem chce rozpalić ogień
I roztopić przy tym czas

Blask pali nas
Kurczy, kurczy się czas
Złość zaciera ślad
Zdejmij z siebie płaszcz

W dreszczach topię się
Lawa pod skórą podsycą ogień
Nie chce wyjść z ciebie, wyjść
Brak już oddechu
Spadamy sobie
Na policzkach pot
Oczy jak łuna kolorem świecą
Nie chcesz wyjść, ze mnie wyjść
Nim ślepia ponuro w cieniu zbledną

W dreszczach topię się
Lawa pod skórą podsycą ogień
Nie chce wyjść z ciebie, wyjść
Brak już oddechu
Spadamy w ogień
Zatracamy się
usta gdzieś błędzą
i bałaganią
Nie chcesz wyjść ze mnie wyjść
Nim ślepia ponuro w cieniu zgasną